

ISTC Międzynarodowy Standard Kodujący dla Tekstów

Podręcznik użytkownika

Podsumowanie: Dokument jest podręcznikiem przygotowanym przez Międzynarodową Agencję ISTC, który wyjaśnia zastosowanie standardu zawartego w ISO 21047 (ISTC)

Autor: Międzynarodowa Agencja ISTC

Cel: Dostarczenie wiarygodnego przewodnika opisującego zastosowanie standardu ISO

Wersja: 1.2

Ostatnia aktualizacja: Kwiecień 2010

Dystrybucja: Agencje Rejestracyjne ISTC, rejestrujący i użytkownicy systemu ISTC

Spis treści

1	Wstęp	3
1.1	Cel i zakres dokumentu	3
1.2	Standard ISO.....	3
1.3	Międzynarodowa Agencja ISTC	3
1.4	Definicje	3
1.5	Wyszukiwarka ISTC.....	4
1.6	Dalsze informacje	4
2	Funkcja/cel.....	4
2.1	Funkcja	4
2.2	Zakres	5
2.2.1	Rodzaje prac	5
2.2.2	Ilustracje i obrazy	6
2.2.3	Odrębność.....	6
2.2.4	Objętość utworu	7
3	Korzystanie z numerów ISTC.....	7
3.1	W systemach bibliograficznych.....	7
3.2	Analizy sprzedaży i wypożyczeń	8
3.3	Opłaty za administrowanie	8
4	Struktura kodu ISTC	8
4.1	Struktura	8
4.2	Wyliczenie cyfry kontrolnej	9
4.3	Prezentacja numeru ISTC na różnych przejawach danego dzieła	9
5	Rejestrowanie dzieł.....	10
5.1	Kto może rejestrować?	10
5.2	Gdzie rejestrować dzieła i uzyskiwać numery ISTC	11
5.3	Utrzymanie wpisów dotyczących dzieł	11
6	Metadane dla wpisania danego dzieła do ISTC	12
6.1	Wyznaczniki stosowane w celu rozróżnienia utworów	12
6.2	Składniki metadanych - pełna lista.....	12
6.3	Nazwiska (współ)twórcy i pseudonimy	15
6.4	Korzystanie z kodów dla dzieł oznaczonych jako „niezidentyfikowane” lub „nieokreślone”	16
7	Dzieła pierwotne i ich pochodne.....	16
7.1	Co to jest dzieło „pierwotne”?	16
7.2	"Powtórne publikowane" dzieła z nowymi przedmowami lub innymi nowymi elementami	16
7.3	Pochodne	17
7.4	Rejestrowanie oryginalnych dzieł w celu rejestracji pochodnych.....	18
8	Ogólne informacje na temat procesu rejestracyjnego	18
8.1	Wnioski o zarejestrowanie utworu	18
8.2	Rejestracja utworów zanim zostaną one ukończone czy opublikowane	18
8.3	Tekst stosowany w audiobookach	19

9	Jak system porównuje rekordy.....	19
9.1	Rejestr elementów rozróżniających.....	19
9.2	Wymagania dla „exact match” (idealnego dopasowania)	20
9.3	Porównywanie wartości free-text	20
9.4	Odpowiedzi systemu STRS do poprawnych wniosków	21
9.5	Odpowiedzi systemu STRS na nieprawidłowe wnioski.....	21
10	Często zadawane pytania	22
10.1	Jak szczegółowy powinien być wpis zawierający metadane w systemie ISTC?	22
10.2	Jak należy opisać utwór zawierający tekst w więcej niż w jednym języku?.....	22
10.3	Co się dzieje, w przypadku gdy gotowy utwór został zarejestrowany w systemie ISTC ale nie został wydany?	22
10.4	Czy mapom i atlasom można nadać numer ISTC?.....	22
10.5	Czy ilustrowane wersje utworów muszą być rejestrowane osobno od tych nie ilustrowanych (a nawet inaczej ilustrowanych)?	22
10.6	Czy można się ubiegać o nadanie numeru ISTC dla każdej wydanej wersji tekstu?.....	23
10.7	Czy tekst bazujący na innym utworze może zostać zarejestrowany wcześniej niż utwór, na podstawie którego został stworzony?	23
10.8	Chcę zarejestrować utwór bazujący na innym ale nie znam ISTC oryginalnego utworu.....	23
10.9	Rekord ISTC jest błędny lub niepełny – co można zrobić w takim przypadku?	23
10.10	Czy można zarejestrować antologię, kolekcję lub serię niezależnie od pojedynczych utworów w niej zawartych?	23
10.11	Czy trzeba nadawać odrębne numery ISTC jeśli części utworu są publikowane oddzielnie?	24
10.12	Czy można zarejestrować utwór gdy brakuje kluczowych metadanych?	24
10.13	Czy pojedynczy ISTC może zgrupować różne tłumaczenia?	25
10.14	W jaki sposób różni wydawcy mogą używać tego samego numeru ISTC w przypadku, gdy nie wiedzą pod jakimi innymi tytułami opublikowano utwór?	25
11	ISTC i inne identyfikatory	25
11.1	ISAN i V-ISAN.....	25
11.2	ISBN	25
11.3	ISMN	26
11.4	ISNI	26
11.5	ISRC	26
11.6	ISSN.....	26
11.7	ISWC	26
11.8	DOI.....	26

1 Wstęp

1.1 Cel i zakres dokumentu

Dokument został opracowany przez Międzynarodową Agencję ISTC, uprawnioną jednostkę rejestracyjną, zarządzającą Międzynarodowym Standardem Kodującym dla Tekstów. Niniejszy dokument stanowi ostateczny przewodnik dotyczący standardu określający jak rejestrować numery ISTC i jak ich używać. Odbiorcami materiału są Agencje Rejestracyjne ISTC, rejestrujący i wszyscy pozostali użytkownicy standardu ISTC. Dokument ten nie stanowi instrukcji dla STRS – komputerowego systemu służącego do wprowadzania rekordów (wpisów) do bazy ISTC.

1.2 Standard ISO

Pierwsze wydanie dokumentu „ISO 21047 Informacja i Dokumentacja – Międzynarodowy Standard Kodujący dla Tekstów (ISTC)” zostało opublikowane przez Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO) w marcu 2009. Materiał dostępny jest w języku angielskim i francuskim. Można go otrzymać (po uiszczeniu opłaty), w wersji elektronicznej lub papierowej pod adresem:

http://www.iso.org/iso/iso_catalogue/catalogue_tc/catalogue_detail.htm?csnumber=41603

1.3 Międzynarodowa Agencja ISTC

Międzynarodowa Agencja ISTC Ltd. jest organizacją non-profit, ograniczoną gwarancjami i zarejestrowaną na terenie Anglii i Walii. Jej jedynym celem jest implementacja i promocja Standardu ISO 21047 (ISTC). Jest ona prowadzona przez przedstawicieli organizacji, które ją założyły, czyli RR Bowker, CISAC, IFRRO i Nielsen Book Services. Dane kontaktowe znajdują się na stronie internetowej: www.istc-international.org/.

1.4 Definicje

Przyznanie numeru ISTC – termin określa proces przyporządkowania niepowtarzalnego numeru ISTC zestawowi metadanych określających dany tekst i jest częścią procesu rejestracji tekstu.

Stosowanie numeru ISTC – termin ten oznacza proces wprowadzania do baz bibliograficznych ISTC danego utworu tekstowego każdemu odpowiadającemu mu przejawowi. Za ten proces odpowiada osoba/instytucja konstruująca bazy bibliograficzne i odwołuje się do wpisów (rekordów) umieszczonych w systemach pozostających w posiadaniu osób trzecich a nie w systemie STRS, który nie służy do przechowywania informacji bibliograficznej.

ISTC – International Standard Text Code -Międzynarodowy Standard Kodujący dla Tekstów, termin jest stosowany do określenia pojedynczego numeru wygenerowanego przez STRS. Numer ISTC jest tożsamy z ISTC.

ISTC-RA – ISTC Registration Agency – Agencja Rejestrująca ISTC. Organizacja posiadająca dostęp i zgodę Międzynarodowej Agencji ISTC na wprowadzanie danych dotyczących tekstów do STRS i zobowiązana do służenia radą i pomocą każdemu, kto jest zainteresowany systemem ISTC.

Rejestracja utworu – proces wprowadzania charakterystycznych metadanych dla niepowtarzalnego dzieła i przyznanie numeru ISTC temu dziełu (albo dokładniej, przydzielenie numeru ISTC zestawowi metadanych określających utwór). Rejestracja ma miejsce jednorazowo dla danego tekstu i sama w sobie nie wymaga żadnej deklaracji czy odnośników do odpowiednich manifestacji danego tekstu.

Rejestrujący – Każdy, kto ubiega się w agencji rejestrującej o wprowadzenie zestawu metadanych do systemu STRS

STRS – System rejestrujący teksty w standardzie ISTC. Tak nazywa się komputerowa baza danych służąca do rejestrowania unikalnych zestawień metadanych dla utworów tekstowych po to, aby przyporządkować im niepowtarzalny numer ISTC.

manifestacja tekstu – namacalna wersja utworu tekstowego (fizyczna lub cyfrowa), np. książka albo określone wydanie czasopisma.

utwór tekstowy/utwór – odrębny utwór o charakterze intelektualnym lub artystycznym, składający się w przeważającej części ze słów i który został lub jest przeznaczony do publikacji w postaci jednego lub wielu przejawów. Wymóg podkreślający, że utwór co najmniej jest przygotowany do publikacji oznacza, że szkic utworu nie może być zarejestrowany jako dodatek do pełnej wersji/pełnych wersji danego tekstu, która została opublikowana bądź została przedłożona do publikacji.

1.5 Wyszukiwarka ISTC

Baza danych zawierająca utwory opatrzone numerem ISTC jest publicznie dostępna pod adresem: www.istc-international.org i można wyszukać w niej poszczególne utwory. Rejestrujący będą mogli sprawdzić czy dany tekst został już zarejestrowany i będą mogli zobaczyć dotyczące go metadane.

1.6 Dalsze informacje

Elektroniczna wersja tego podręcznika (w j. angielskim), jak również schemat wiadomości ONIX dla ISTC, inne informacje a także aktualności dotyczące standardu ISTC, wiadomości dotyczące bieżących działań Międzynarodowej Agencji ISTC oraz dane kontaktowe wszystkich agencji rejestrujących dostępne są na stronie: www.istc-international.org.

2 Funkcja/cel

2.1 Funkcja

Celem Międzynarodowego Standardu Kodującego dla Tekstów (ISTC) jest zapewnienie efektywnego systemu identyfikacji dzieł tekstowych, umożliwiającego przekazywanie informacji o danym utworze na szczeblu lokalnym i międzynarodowym pomiędzy autorami, przedstawicielami, zarządzającymi prawami autorskimi, wydawcami oraz innymi uczestnikami szeroko pojętego runku wydawniczego.

Podstawową funkcją niepowtarzalnego numeru ISTC jest jednoznaczne zidentyfikowanie konkretnego utworu tekstowego. W większości przypadków, numer ISTC najlepiej spełnia swoje zadanie, gdy stosowany jest jako atrybut przejawu danego tekstu (np. książki, konkretnego artykułu w gazecie, albo jakiejś innej publikacji tekstowej). Umożliwia to powiązanie wydania konkretnej publikacji z innymi wydaniami

zawierających ten sam utwór i odwrotnie, odróżnienie danej publikacji od innych, które nie zawierają tego samego dzieła. Zastosowanie to ma wiele zalet:

- zwiększa wykrywalność wszystkich publikacji danego dzieła, nawet jeśli są publikowane pod różnymi tytułami
- ułatwia zidentyfikowanie w wyszukiwaniach bibliograficznych pożądanej publikacji poprzez odrzucenie utworów o podobnych tytułach, nazwiskach autorów i innych mylących podobieństwach;
- sprzedawcom internetowym czasami trudno było postępować zgodnie z międzynarodowymi przepisami prawa autorskiego, ponieważ nigdy nie mogli mieć absolutnej pewności czy różne utwory były faktycznie „takie same”. ISTC, grupując wszystkie identyczne utwory razem, może stanowić o wiele bardziej klarowną platformę dla praw wydawców i praw do sprzedaży, które przez to powinny stać się bardziej oczywiste i być przestrzegane, umożliwiając sprzedawcom na oferowanie tylko publikacji legalnych na danym terytorium.

Inną funkcją numeru ISTC jest identyfikacja konkretnych dzieł tekstowych w połączeniu z prawami własności intelektualnej do tych dzieł i śledzenie ewentualnych płatności z nimi związanych.

ISTC *nie* jest przeznaczony do samodzielnego nadawania, nie wynikają też z niego żadne prawa do utworów. Podczas gdy informacje o związanych z utworem prawach mogą potencjalnie zostać zebrane przez osoby trzecie przy użyciu ISTC, system ISTC sam w sobie nie spełnia takiej roli.

Podsumowując, głównym celem numeru ISTC jest umożliwienie identyfikacji treści publikacji w taki sposób, aby wystarczająco jednoznacznie odróżnić ją od treści w innych publikacjach. W jakim stopniu „podobne” prace muszą być rozróżnione od siebie zależy od tego czy agencja rejestrująca lub sam aplikant uważa takie rozróżnienie za konieczne z praktycznego punktu widzenia, choć kwestia ta jest zanalizowana bardziej dokładnie w sekcji niniejszego podręcznika zatytułowanej „Dzieła oryginalne a pochodne (derywaty)”.

2.2 Zakres

ISTC można zastosować do różnych utworów tekstowych, które zostały opublikowane lub istnieje zamiar ich opublikowania. W tym kontekście termin „publikować” oznacza po prostu, udostępnienie jednej lub większej ilości końcowych wersji do odbioru publicznego, dlatego nie należy stosować ISTC do nieukończonych wersji czy do niezredagowanych szkiców, wpisów do pamiętnika, dziennika i innych informacji roboczych czy notatek, o ile nie było to wynikiem świadomie podjętej decyzji, że właśnie w takiej formie mają być one publikowane, bez wprowadzania żadnych zmian.

2.2.1 Rodzaje prac

Rodzaje prac kwalifikujących się do nadania numeru ISTC.

- Proza - na przykład tekst powieści, komiksu lub leksykonu czy opracowania
- Teksty piosenek (do śpiewanych utworów muzycznych) –co istotne, ISTC odnosi się jedynie do słów, więc jeśli trzeba zidentyfikować zapis muzyczny (nuty)

towarzyszące tekstom w opublikowanym rękopisie należy zastosować inny identyfikator używany w przypadku utworu muzycznego.

- Poezja
- Zapis ścieżek tekstowych to zapisy i/lub wskazówki do nagranych wykonań audiowizualnych, w tym scenariusze, scenariusze telewizyjne, scenopisy dla telewizji lub filmów dokumentalnych
- Zapisy tekstów słuchowisk - są to zapisy i/lub wskazówki do audycji radiowych i innych słuchowisk o nie muzycznym i nie wizualnym charakterze
- Scenopisy - są to zapisy i/lub wskazówki do spektakli audiowizualnych granych na żywo.
- Inne zapisy – kategoria ta zawiera zapisy i / lub wskazówki do występów, których nie obejmuje żadna z powyższych kategorii, w tym kazań, przemówień, prezentacji i wykładów.

2.2.2 Ilustracje i obrazy

Niektóre utwory tekstowe zawierają elementy nietekstowe, np. fotografie lub ilustracje, które stanowią nieodłączną część całej pracy. W takiej sytuacji można nadać utworowi ISTC. Dla porównania, praca, która jest z założenia nie-tekstowa, taka jak np. zbiór fotografii z towarzyszącym im minimalnym opisem, nie będzie kwalifikować się do nadania ISTC.

Teksty komiksów, a szczególnie te zawarte utworach typu w "manga", kwalifikują się do ISTC. Mimo iż ISTC może tylko zidentyfikować część tekstową publikacji mangi lub całego komiksu, a nie element graficzny/rysunkowy, wydaje się, że jest to wystarczające, aby umożliwić pełne korzyści z przypisywania ISTC do tego typu treści.

Zazwyczaj ilustracje i/lub inne rodzaje obrazów towarzyszących „samodzielnym” dziełom tekstowym i ich przejawom, takie jak np. obrazy, które są zawarte w reedycji danej powieści, który była pierwotnie wydana bez żadnych zdjęć, nie powinny być traktowane jako część danego utworu pisanego. Wyjątkiem od takiego podejścia może być sytuacja, gdy istnieje praktyczny wymóg wprowadzenia rozróżnienia. Np. jeśli zmiana praw do dzieła (opublikowanego) wynikała ze zmiany załączonych ilustracji, w takim przypadku nowy numer ISTC powinien zostać przypisany, wygenerowany jako pochodna (typu „07”) wraz z dodatkowym lub innym nazwiskiem współtwórcy.

W innych sytuacjach, w których tekst zawiera bezpośrednie odniesienia do ilustracji, powinny one być zawsze traktowane jako część całej pracy.

2.2.3 Odrębność

Aby dany utwór można było zakwalifikować do nadania ISTC, konieczne jest jednoznaczne odróżnienie go od innych utworów za pomocą metadanych dostępnych w schemacie rejestracji ONIX dla ISTC. Jakikolwiek teksty, które nie mogą być dokładnie opisane przy użyciu jednego z „typów dzieł ISTC” wymienionych powyżej, nie mogą być zakwalifikowane do nadania ISTC.

Zawartość tekstowa niektórych rodzajów publikacji, takich jak pamiętniki i plany pracy nie kwalifikuje się do ISTC. Dzieje się tak, ponieważ nie ma istotnej różnicy pomiędzy

zawartością tekstową w wielu podobnych publikacjach, które mogą być z powodzeniem grupowane przy użyciu tylko ich opisowych tytułów, a które różnią się przede wszystkim cechami fizycznymi, a nie jakimikolwiek różnicami w treści.

2.2.4 Objętość utworu

Nie ma minimalnej wymaganej objętości tekstu, któremu może być przyznany numer ISTC. Dopuszcza się przydzielanie ISTC fragmentom większych utworów, takich jak rozdziały, sekcje lub nawet akapity. Jednak Międzynarodowa Agencja ISTC zaleca, aby takie praktyki były ograniczone do przypadków, gdy istnieje realna potrzeba odróżnienia przejawów takich fragmentów w celu ułatwienia poszukiwań bibliograficznych lub znalezienia kontekstu układu, czy też w procesie sprzedaży. W razie wątpliwości lokalna agencja ISTC służy radą w takich przypadkach.

3 Korzystanie z numerów ISTCW systemach bibliograficznych

Najbardziej niezawodną metodą dokładnego powiązania danego tekstu z jego różnymi przejawami jest stworzenie tych „powiązań” na etapie rejestracji bibliograficznej. Uznaje się, że wydawca jest najbardziej wiarygodnym źródłem informacji o tym, jaka jest zawartość danej publikacji.

Międzynarodowa Agencja ISTC zaleca aby wydawcy dostarczający metadanych bibliograficznych dla innych podmiotów, uwzględniali jeden lub więcej numerów ISTC jako atrybutów dla każdej rejestrowanej pozycji.

- Każdy zapis bibliograficzny powinien zawierać ISTC dla każdego oddzielnie zarejestrowanego utworu zawartego w tym konkretnym przejawie.
- Ponadto, dla każdego utworu zawartego w danym wydaniu, które jest pochodną innej pracy (która nie jest zawarta w tym wydaniu) wpis bibliograficzny powinien także obejmować ISTC nadany utworowi pierwotnemu. Dokładny rodzaj derywacji (pochodzenia) nie zostaje potwierdzony w ten sposób, ale taki zabieg ma na celu umożliwienie łączenia danego przejawu utworu ze wspólnym dziełem pierwotnym.

ONIX dla książek w wersji 3.0 zawiera strukturę ułatwiającą takie łączenie w części P.22 pod nazwą „Dzieła powiązane” w następujący sposób:

<WorkRelationCode> ma mieć wartość "01", co oznacza, że dzieło wskazane w polu <WorkIdentifier> jest zawarte w tym formacie (albo jako przejaw jego całej treści lub części treści). <WorkRelationCode> ma mieć wartość "02", co oznacza, że dzieło zawarte w tym polu jest pochodną dzieła określonego w polu <WorkIdentifier> zgodnie z jednym typów derywacji danej pracy określonego przez ISTC. [Uwaga: dokładny rodzaj derywacji nie zostaje określony we wpisie programu ONIX do Rejestracji Książek.]

W sytuacjach gdy używany jest inny model wpisów bibliograficznych, zaleca się, aby był on modyfikowany (jeśli to możliwe) tak, aby zawierał numer ISTC jak to opisano powyżej. Zaleca się również, żeby w przypadku gdy prawa wydawnicze są użyczane innemu podmiotowi, ten inny podmiot został poinformowany o wszelkich numerach ISTC, które zostały już zarejestrowane dla tych utworów i/lub zastosowane do odpowiadających im przejawów. Ma to na celu spopularyzowanie numeru ISTC i jak największych korzyści płynących z jego stosowania.

3.2 Analizy sprzedaży i wypożyczeń

Bez kodu ISTC usługi polegające na tworzeniu raportu sprzedaży poszczególnych formatów danego dzieła lub ich wypożyczania (z bibliotek) mogą rzetelnie zanalizować tylko dane na poziomie indywidualnego identyfikatora produktu (np. ISBN). To sprawia, że bardzo trudno jest uzyskać ogólny obraz tego, jak duży jest popyt na dany utwór, który może zostać opublikowany w wielu fizycznych i cyfrowych formatach (a nawet pod różnymi tytułami). W momencie zastosowania numeru ISTC do każdego z różnych przejawów danego utworu, możliwe jest zebranie danych z całości sprzedaży i/lub ilości wypożyczeń danego tekstu, co zapewnia znacznie bardziej klarowne i precyzyjne wskaźniki popytu i wpływów związanych ze sprzedażą danej własności intelektualnej.

3.3 Opłaty za administrowanie

W dziedzinie zarządzania prawami własności intelektualnej system rejestracji ISTC nie przechowuje informacji na temat praw wynikających z danego dzieła, jednak ISTC dostarcza narzędzi do identyfikacji prac tekstowych i pozwala na zidentyfikowanie ich na całym świecie bez względu na granice państwowe czy bariery językowe, niezależnie od różnych wersji i/lub formatów, w których dany tekst został opublikowany. Organizacje posiadające prawa do reprodukcji oraz inne stowarzyszenia zbiorowego zarządzania mogą zarządzać prawami i komunikować się ze sobą używając ISTC jako standardowego identyfikatora. Korzystanie z bibliograficznych baz danych, które posiadają kody ISTC jako atrybuty każdego wpisu utworu, można w ten sposób łatwo powiązać z informacją o użyciu przekazywaną z identyfikatora produktu (zwykle ISBN).

4 Struktura kodu ISTC

4.1 Struktura

ISTC składa się z 16 cyfr w systemie szesnastkowym, będących cyframi arabskimi od 0 do 9 i literami łacińskimi A do F. Zawiera 4 elementy:

- Element rejestracyjny - składa się z 3 cyfr w układzie szesnastkowym, i oznacza Agencję Rejestracyjną ISTC, która dokonała nadania numeru ISTC.
- Element roku - składa się z 4 cyfr reprezentujących wiek i rok, w którym wniosek o nadanie kodu ISTC został przedłożony.
- Element dzieła tekstowego - składa się z 8 cyfr w systemie szesnastkowym i jednoznacznie identyfikuje dane dzieło w odróżnieniu od wszystkich innych utworów zarejestrowanych w tym roku przez tę Agencję Rejestracyjną. Numer elementu dzieła tekstowego jest automatycznie kolejno generowany przez STRS tylko wtedy, gdy STRS powie, że zapis metadanych do danego dzieła jest zarówno prawidłowo utworzony, a po porównaniu wszystkich zapisów roboczych w bazie danych, niepowtarzalny. Nie jest możliwe próbne (tymczasowe) nadanie tych liczb przed wpisaniem metadanych do danej pracy w momencie rejestracji przez STRS.
- Cyfra kontrolna - służy do sprawdzania, że znaki zostały wpisane poprawnie, co umożliwia systemom do automatycznego sprawdzanie poprawności formatu kodów ISTC.

4.2 Wyliczenie cyfry kontrolnej

W odróżnieniu od innych systemów identyfikacji, każdy numer ISTC jest generowany z systemu centralnego, tak więc użytkownik nigdy nie jest zmuszony do samodzielnego obliczania cyfry kontrolnej. Obliczenie jest wymagane tylko w systemach przeznaczonych do sprawdzania numerów ISTC, które zostały wprowadzone gdzie indziej. Cyfra kontrolna obliczana jest zgodnie z normą ISO / IEC 7064 przy użyciu MOD 16-3.

Każdy z pierwszych 15 znaków (czytając od lewej) jest mnożony przez współczynniki 11, 9, 3 lub 1. Następnie, po konwersji każdego z tych 15 wyników do ich dziesiętnego odpowiednika, są one sumowane. Należy obliczyć MOD (16) z tej sumy, a następnie przekonwertować go do jego szesnastkowego odpowiednika aby wygenerować pojedynczą cyfrę kontrolną. Aby obliczyć MOD (lub „moduł właściwy”) ręcznie, sumę 15 ważonych wyników należy podzielić przez 16, reszta wynikająca z tego działania to cyfra kontrolna. Praktyczny przykład takiego obliczenia pokazuje poniższa tabela:

Wartość wpisu ISTC	Element rejestracji			Element roku				Element dzieła tekstowego							Cyfra kontrolna	
	0	A	3	2	0	0	9	0	1	2	4	4	5	C		9
Pozycja	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
Waga	11	9	3	1	11	9	3	1	11	9	3	1	11	9	3	1
Dziesiętny odpowiednik wartości wprowadzonej	0	10	3	2	0	0	9	0	1	2	4	4	5	12	9	-
Wynik dziesiętny (wartość wprowadzona x waga)	0	90	9	2	0	0	27	0	11	18	12	4	55	108	27	-
Suma wyników	363															
Moduł (16) właściwy powyższej sumy	11															
Cyfra kontrolna ISTC (szesnastkowy odpowiednik powyższego modułu)	B															

4.3 Prezentacja numeru ISTC na różnych przejawach danego dzieła

Norma ISO nie udziela żadnych zaleceń dotyczących prezentacji numeru ISTC na konkretnych przejawach (np. książkach w postaci drukowanej lub cyfrowej) innego niż wymóg prezentacji liter „ISTC”, które powinny go poprzedzać z myślnikami lub spacjami oddzielającymi każdy z 4 elementów. Na przykład:

ISTC 03A 2009 000C299F D
 ISTC 03A-2009-000C299F-D

Chociaż „Podręcznik użytkownika” zaleca włączanie numeru lub numerów ISTC jako atrybutów we wpisie bibliograficznym, biblioteki w wielu częściach świata są wciąż zależne od katalogowania swoich zasobów w sposób tradycyjny, więc w pewnych sytuacjach korzystnym jest wydrukowanie numeru lub numerów ISTC odnoszących się

danej "książki" na odwrocie strony tytułowej. Międzynarodowa Agencja Rejestrująca zachęca do takiej praktyki.

W sytuacjach, gdy ISTC odnosi się tylko do części treści danego przejawu (np. jeden artykuł w czasopiśmie), zaleca się aby numer ISTC był prezentowany na początku artykułu, zaraz po tytule.

5 Rejestrowanie dzieł

5.1 Kto może rejestrować?

Osoba lub organizacja dostarczająca metadanych i zgłaszająca dane dzieło do rejestracji zwana jest „rejestrującym”.

Każde dzieło tekstowe musi zostać zarejestrowane przez kogoś kompetentnego do dostarczenia dokładnych informacji, zazwyczaj przez twórcę lub jego pełnomocnika. W przypadku dzieł wcześniej niepublikowanych będą to zazwyczaj autorzy lub ich przedstawiciele, podczas gdy do opublikowanych utworów, jako upoważnionego przedstawiciela można uznać wydawcę. Jeśli nie jest to możliwe, np. wtedy, gdy twórca lub pełnomocnik nie może być znaleziony, w takim przypadku każdy ma prawo zgłosić dane dzieło do rejestracji. Jednakże, podczas wstępnej fazy ISTC lub w miejscach, gdzie istnieje jeszcze stosunkowo niskie przyjęcie normy, Agencje Rejestrujące ISTC będą mogły rejestrować utwory nawet bez otrzymywania zgłoszeń od innych podmiotów. W zasadzie, nawet jeśli nie wszystkie Agencje Rejestrujące ISTC działają w oparciu o inne bazy danych bibliograficznych i/lub bazy danych zawierające dane o prawach autorskich zostaną one uznane za uprawniony organ do rejestracji utworów. Jednak to nie oznacza automatycznie, że dana agencja jest bardziej uprzywilejowana jako „expert” w tej dziedzinie, a ma to jedynie na celu dostarczenie pewnego wstępnego impulsu do przyjęcia standardu na terytorium działania tejże agencji. Każda osoba fizyczna lub inna organizacja zainteresowana korygowaniem metadanych wprowadzonych do ISTC (gdzie to konieczne) będzie miała prawo dokonania ich korekty, jeśli jest ona twórcą danego dzieła lub pełnomocnikiem, a jeżeli takich osób nie da się odnaleźć, mogą wykazać, że są właściwym organem rejestrującym dany utwór.

W przypadku prac nie posiadających praw autorskich (które w większości krajów zależą od minimalnej ilości lat liczonych od śmierci autora) może pojawić się wielu różnych kandydatów do rejestracji danego dzieła. Jakakolwiek Agencja Rejestrująca ISTC, do której zostanie złożony wniosek rejestracyjny, musi podjąć odpowiednie kroki w celu upewnienia się, że rejestrujący jest wiarygodnym źródłem rzetelnych informacji na temat wszelkich zgłaszanych dzieł. Alternatywnie, Agencja Rejestrująca ISTC może zarejestrować dane dzieło, w celu zapewnienia możliwie najlepszego jakościowo wpisu dla tego dzieła.

Fakt przyznania numeru ISTC danemu dziełu, ani zastosowanie tego numeru ISTC do pracy bibliograficznej związanej z jednym z jego przejawów nie może być traktowany jako wskazanie, kto jest właścicielem szczególnych praw autorskich do tego utworu lub jego przejawów. W rezultacie nie ma kwestii spornej, kto będzie najbardziej odpowiednim rejestrującym dla danego dzieła. Jednak ze względu na dbałość o jak największą precyzję, mogą zaistnieć sytuacje, w których jedna strona uważa się za bardziej kompetentną do rejestracji danego dzieła i wnioskuje o pozwolenie na aktualizację istniejącego wpisu danego dzieła do systemu, które zostało zarejestrowane przez inny podmiot. W takich przypadkach, decyzja o tym czy inna strona powinna mieć

możliwość aktualizacji istniejącego wpisu pozostaje w gestii Agencji Rejestrującej ISTC. Wszelkie odwołania od tej decyzji powinny być kierowane do Międzynarodowej Agencji ISTC, której werdykt będzie wiążący.

5.2 Gdzie rejestrować dzieła i uzyskiwać numery ISTC

Numery ISTC mogą być nadawane utworowi przez Agencję Rejestrującą ISTC, więc wniosek rejestracyjny dla jednego lub większej ilości utworów należy składać do takiej agencji.

Więcej niż jedna osoba lub organizacja może ubiegać się o nadanie numeru ISTC do tego samego dzieła, być może dlatego, że nie jest już ono chronione prawami autorskimi lub każda z wielu organizacji ma prawo do opublikowania go w innym kraju; co więcej Agencje Rejestrujące ISTC są uprawnione do wykonywania innych dodatkowych usług oraz dostarczania modeli rynkowych.

Z tych powodów, rejestrujący nie ma ograniczenia do korzystania z najbliższej Agencji Rejestrującej ISTC i dzieła tekstowe mogą być zarejestrowane w systemie ISTC przez dowolną Agencję Rejestrującą. Wykaz tych agencji wraz z ich danymi kontaktowymi prowadzony jest przez Międzynarodową Agencję ISTC i udostępniony na stronie www.istc-international.org

Dla wygody rejestrującego zaleca się korzystanie z pomocy Agencji Rejestrującej ISTC z siedzibą w ich własnym kraju, jak również warto wziąć pod uwagę fakt, że zazwyczaj lokalne agencje ISTC będą najlepszym źródłem informacji na temat dzieł, które powstały na ich obszarze działania.

5.3 Utrzymanie wpisów dotyczących dzieł

W przeciwieństwie do metadanych przypisanych przejawom danego dzieła, informacja o samym dziele nie zmienia się w czasie, ale w niektórych przypadkach dodatkowe informacje (takie jak nazwa dodatkowego współautora) mogą zostać zauważone gdy dane dzieło zostało już zarejestrowane. Mogą również zdarzyć się sytuacje, w których niektóre metadane muszą zostać nieco zmienione, ponieważ były niepoprawne w momencie rejestracji dzieła.

Czasami zdarza się, że numer ISTC do danego utworu musi zostać usunięty (lub musi nastąpić „usunięcie duplikatów”), ponieważ dostarczone metadane były niepełne lub na tyle nieprecyzyjne, aby zapobiec kolejnym, lepiej zredagowanym wpisom dotyczącym tego samego dzieła. Inna podobna sytuacja występuje, gdy dokonano więcej niż jednego wpisu w odniesieniu do tego samego utworu, ponieważ metadane użyte przy rejestracji miały zupełnie inne tytuły. Nie jest możliwe całkowite wyeliminowanie takich przypadków na samym początku działania systemu, ale możliwe jest "usunięcie" zduplikowanych wpisów rejestracyjnych przy uzyskiwaniu numerów ISTC.

W większości przypadków osoba lub organizacja uprawniona do zaktualizowania istniejącego wpisu ISTC będzie tą samą osobą lub organizacją, która pierwotnie dokonała rejestracji. Jeśli nie jest to możliwe i ktoś inny dostarcza dobrze uzasadniony wniosek o wprowadzanie zmian, wtedy Agencja Rejestrująca ISTC, która dokonała pierwotnego wpisu może wprowadzić żądane zmiany. W przypadkach, gdy wpis został utworzony

przez Agencję Rejestrującą ISTC, nikt inny nie jest uprawniony do zaktualizowania wpisu bez uprzedniej zgody tejże agencji. Aby pomóc wyegzekwować ograniczenia kto może zarządzać istniejącym wpisem ISTC, system rejestrujący STRS będzie tylko przyjmował wnioski o zmiany, jeśli zawierają one ten sam identyfikator dla rejestrującego, jaki został podany w oryginalnym wniosku rejestracyjnym do nadania numeru ISTC.

6 Metadane dla wpisania danego dzieła do ISTC

6.1 Wyznaczniki stosowane w celu rozróżnienia utworów

Jedynymi kryteriami, używanymi przez Agencję Rejestrującą ISTC i jej systemu rejestracji służącymi do odróżnienia jednego dzieła tekstowego od drugiego są dane zawarte we wniosku rejestracyjnym, próbki tekstów (treści) danych utworów nie są wykorzystywane w procesie rejestracji. Dlatego ważne jest, żeby dane dzieło było opisane jak najdokładniej za pomocą tych danych, tak aby było możliwe odróżnienie tego dzieła od innych, które mogą mieć wiele podobnych cech.

6.2 Składniki metadanych - pełna lista

System ONIX używany przy rejestracji ISTC jako schemat wiadomości (dostępny na stronie www.EDItEUR) wyszczególnia wszystkie obowiązkowe i fakultatywne składniki metadanych, które są używane przy składaniu wniosku rejestracyjnego dla danego utworu, a także zawiera szczegóły dotyczące różnych kodów i innych wartości, które mogą być używane przez agencję rejestracyjną w odpowiedzi na wniosek rejestracyjny.

Dla ułatwienia poniżej pokazano podsumowanie tylko składników metadanych odnoszących się do rzeczywistej pracy (a nie całego wniosku rejestracyjnego czy odpowiedzi na niego). Proszę porównać z oddzielnym rozdziałem zatytułowanym „Jak system porównuje wpisy” w celu uzyskania wyjaśnienia, w jaki sposób te składniki metadanych są wykorzystywane podczas przetwarzania wniosku rejestracyjnego.

Składnik danych	Konieczne/Opcjonalne	Opis/Komentarz
ISTC (ISTC)	konieczne	Jednoznacznie identyfikuje dzieło wpisane za pomocą metadanych, a więc dzieło samo w sobie.
Typ dzieła wg ISTC (ISTC Work Type)	konieczne	Należy użyć jednego lub więcej kodów do oznaczenia jaki typ tekstu reprezentuje dane dzieło, np. proza, teksty piosenek, poezja, scenopisy/zapisy audio /tekst sztuki lub inny rodzaj tekstu takich jak przemówienia lub bliżej nieokreślony.
Źródło (Origination)	konieczne	Określa, czy praca jest oryginalna, czy pochodzi z poprzedniej pracy, albo czy pochodzenie jest w ogóle znane
Typ utworów pochodnych (Derivation Type)	konieczne (dla pochodnych dzieł)	Dla dzieł pochodnych, należy dodać jedno lub więcej z następujących określeń sposobu derywacji: skrócona wersja; opatrzone przypisami; kompilacja; krytyka; fragment; okrojone; dodano lub

		zmieniono materiał nietekstowy; zrewidowane; tłumaczenie, adaptacja; nieokreślone.
Notka n/t pochodzenia (Derivation Note)	opcjonalne	Zaleca się, jeśli nie można dostarczyć numeru ISTC dla źródła ISTC (patrz poniżej), wtedy należy podać tutaj tytuł oraz nazwisko autora pierwotnego dzieła. Jeśli oryginalna praca nie może zostać zidentyfikowana wówczas rejestrujący powinni wpisać "nieznane".
Źródło ISTC (Source ISTC)	opcjonalne	Używane do identyfikacji oryginalnego dzieła, z którego wywodzi się dany utwór pochodny (gdzie stosowne). Zaleca się ich wprowadzenie, jeżeli to możliwe.
Rodzaj tytułu (Title Type)	konieczne	Liczne tytuły mogą być umieszczone w tym samym wpisie. Dla każdego tytułu, który jest podany, rodzaj tego tytułu musi zostać sklasyfikowany jako jeden z następujących: 'tytuł oryginalny', jaki został podane do dzieła przez jego twórcę, 'tytuł zunifikowany' jaki został określony przez biblioteki, zgodnie z AACR2 lub przepisami o podobnym charakterze; do 10 pierwszych słów tekstu; 'tytuł równoległy' nadany pracy w innym języku lub alfabecie, 'inny tytuł', pod którym to dzieło jest znane; inny tytuł - nieokreślony tytuł używany przez rejestrującego dane dzieło, którym je identyfikuje.
Zapis Tytułu (Title Script)	opcjonalne	ISO 15924 cztery litery kodu określające format, w którym tytuł został napisany
Tekst Tytułu (Title Text)	konieczne (proszę zobaczyć komentarz)	Co najmniej jeden tytuł z rodzajów tytułów wymienionych powyżej, z wyjątkiem 'równoległego' lub 'innych rodzaj', musi zostać podany, a tylko jedno użycie każdego z powyższych rodzajów jest dozwolone. Z kolei, wpis metadanych może mieć nieograniczoną liczbę rodzajów tytułu określanego jako 'równoległy' i / lub 'inny rodzaj'.
Podtytuł (Subtitle)	opcjonalne	Jeżeli istnieje, to musi towarzyszyć każdemu z podanych różnych rodzajów tytułów, jeśli to istotne.
Numer wydania (Edition Number)	opcjonalne	Numer przypisany do wersji lub edycji, zapisany, jako arabski liczebnik główny.
Opis wydania (Edition Statement)	opcjonalne	Każde oznaczenie wersji lub edycji inne niż data lub liczebnik arabski, w postaci, w jakiej jest przedstawiona w danym dziele.

Czas powstania dzieła (Work Date)	opcjonalne	Powtarzalna całość złożona z następujących elementów (rola daty, wg jakiego kalendarza, format daty i sama data), określająca datę, związaną z danym dziełem.
Rola (współ)autora (Contributor Role)	konieczne	Rola każdego zidentyfikowanego autora, spośród następujących typów: autor, autor tekstów uzupełniających, twórca innej nitekstowej zawartości, redaktor lub weryfikator, tłumacz, kompilator, osoba przygotowująca fragment dzieła, nieokreślona.
(Współ)autor (Contributor)	konieczne	Poza sytuacją, kiedy oznaczony jako "anonimowy", co najmniej jeden autor musi zostać zidentyfikowany z imienia i nazwiska (lub firmy) w formie, w której zwykle jest wyrażony w kulturze, z której pochodzi, i / lub identyfikatora z konkretnego schematu. Do czasu powszechnego przyjęcia wspólnego schematu identyfikacyjnego, rejestrujący są zachęceni do przekazywania nazwiska (współ)autora, nawet jeśli także obejmują one identyfikatory takowego.
Język tekstu (Language of Text)	konieczne	Jeden lub więcej kodów językowych wg ISO (przy użyciu ISO 639-2B) określających język(i), w którym tekst jest napisany. Nie jest konieczne, aby określić język drobnych części tekstu, chyba że są one niezbędne w celu odróżnienia go od innej pracy.
Rejestrujący (Registrant)	konieczne	Złożona grupa elementów określających rolę rejestrującego, wraz z nazwiskiem lub identyfikatorem z programu będącego w posiadaniu Agencji Rejestracyjnej. Jest to konieczne, aby wszelkie wnioski o wprowadzenie zmian do istniejących wpisów ISTC wychodziły od pierwotnie rejestrującego.
Manifestacja (Złożony element danych, które mogą zawierać różne identyfikatory publikacji, np. ISBN, jak również tytuł publikacji oraz nazwę wydawcy lub inny identyfikator wydawcy.	opcjonalne	<i>Chociaż nie stanowi części rzeczywistych "metadanych danego utworu" i nie będzie widoczny dla szerokiej publiki w bazie danych ISTC, może być przydatny dla Agencji Rejestracyjnych, gdy zajmują się potencjalnymi duplikatami wniosków rejestracyjnych. Ponadto, niektórzy rejestrujący mogą zechcieć wybrać go do wpisu we wniosku rejestracyjnym i odpowiedzi na niego jako metody na połączenie nowo wydanego numeru ISTC</i>

		z numerem z ich wcześniejszej bazy danych. Jednakże ten sam cel może być osiągnięty przez rejestrującego, który skorzysta z identyfikatora publikacji we wpisie wniosku rejestracyjnego w polu "Registrants Internal Reference" ('Wewnętrzne odniesienie osoby rejestrującej')
Zapytanie o istniejący ISTC (QueryExistingISTC)	opcjonalne	Chociaż nie jest to bezpośrednio związane z metadanymi dla danego utworu, to jest wymagane, przy składaniu wniosku rejestracyjnego do utworu, którego metadane nie są wystarczająco wyróżniające, aby umożliwić systemowi STRS automatyczne odróżnienie tego utworu od innych wpisów ISTC. Przy porównywaniu system STRS zignoruje wszelkie wpisy ISTC zidentyfikowane przez rejestrującego podane w tym polu. Pole to jest również wykorzystywane przez STRS w celu powiadomienia rejestrującego o potencjalnych zduplikowanych już wpisach obecnych w systemie.
Preferowany ISTC (Preferred ISTC)	opcjonalne	Używany wyłącznie we wnioskach o wyeliminowanie powielonych wpisów, gdy znaleziono wpis ISTC, który okazał się odnosić do tego samego utworu co i określonego przez wpis "preferowany ISTC". Dołączenie wartości "preferowanego ISTC" (wraz z odpowiednim kodem 'eliminacji' duplikatu we wniosku rejestracyjnym) jest metodą na oznaczenie wpisu numeru ISTC jako 'zdeprecjonowanego'.

6.3 Nazwiska (współ)twórcy i pseudonimy

„Nazwa każdej osoby” współtworzącej dane dzieło powinna być nazwiskiem lub pseudonimem ogólnie przypisanym do danego opublikowanego utworu. Na przykład, autor dzieła „Nineteen Eighty-Four” („1984”) jest powszechnie znany jako „George Orwell”, który w rzeczywistości był pseudonimem pisarza o nazwisku Eric Blair. Aby poradzić sobie w sytuacjach, w których zarówno prawdziwe imię i nazwisko autora jak i pseudonim może być używany, w programie STRS istnieje możliwość skojarzenia pseudonimów, jeśli dodane są one do tezausa, ale muszą być one dodane z wyprzedzeniem przed jakimikolwiek porównaniami wpisów wykonywanymi przez system STRS podczas przetwarzania wniosku rejestracyjnego.

6.4 Korzystanie z kodów dla dzieł oznaczonych jako „niezidentyfikowane” lub „nieokreślone”

Numer ISTC może być uzyskany w przypadku wszelkich prac posiadających unikalny zestaw metadanych, włączając w to wpisy, różniące się zaledwie dwoma wartościami gdy w polu rodzaju dzieła zaznaczono „niezidentyfikowane” lub w rodzaju derywatu „nieokreślone”. Jednakże te nieprecyzyjne wartości stwarzają pewne niebezpieczeństwo powstania duplikatu wpisu ISTC, który może być przypisany do tej samej pracy, ponieważ bardziej precyzyjny zapis metadanych (które nie używają sformułowań „nieokreślony” lub „niezidentyfikowany”) może być zastosowany do tej samej przejawu dzieła (manifestacji). Zachęca się zatem rejestrujących do unikania stosowania sformułowań „nieokreślony” lub „niezidentyfikowany” w jakichkolwiek polach do wpisywania danych, o ile to możliwe.

7 Dzieła pierwotne i ich pochodne.

7.1 Co to jest dzieło „pierwotne”?

Dla celów rejestracji w bazie danych ISTC, dane dzieło może być uznane za „oryginalne”/”pierwotne”, jeśli nie może być odpowiednio opisane za pomocą jednej lub więcej wartości kontrolnej dozwolonej dla kategorii "rodzaj pochodzenia" (opisanej powyżej w treści niniejszego dokumentu).

Praca jest uważana jest za „oryginalną”/„pierwotną” dla celów rejestracji, chyba że powieła znaczną część dzieła wcześniej istniejącego lub jest bezpośrednim tłumaczeniem dzieła wcześniej istniejącego (gdzie wszystkie wyrazy mogą być różne, ale koncepcje i ich kolejność są takie same). Należy zauważyć, że jest to odmienne podejście od stosowanego przez FRBR (Wymogi funkcjonalne do dokonywania wpisów bibliograficznych –to model konceptualny opracowany przez Międzynarodową Federację Instytucji i Stowarzyszeń Biblioteczných (IFLA)), która traktuje tłumaczenia jako po prostu różne "wyrażenia" tego samego dzieła.

7.2 "Powtórne publikowane" dzieła z nowymi przedmowami lub innymi nowymi elementami

Często dane dzieło może być „powtórnie” wydane z wcześniej niepublikowanym słowem wstępnym lub innym nowym materiałem (np. z dodatkowymi ilustracjami, przedmową, czy indeksami itp.). Czy zawartość wymaga lub nie numeru ISTC innego od poprzedniej edycji będzie zależeć od tego, czy główne dzieło zostało zmienione czy nie od poprzednio opublikowanej formy, i czy nowy jego przejaw (manifestacja) po prostu zawiera dodatkowy fragment który zaledwie wzbogaca korzystanie z pierwotnego tekstu. O ile przedmowa nie ma być traktowana jako nieodłączna część tego, co musi być uznane za wersję poprawioną(zrewidowaną) lub „pochodną” utworu oryginalnego, zaleca się, aby nie przydzielano żadnego nowego numeru ISTC lub stosowano do tej manifestacji (przejawu). Jeśli połączenie „starych” elementów pracy i „dodatkowej” treści jest zarejestrowane jako niepowtarzalny utwór, uniemożliwia to powiązanie danych przejawów z innymi manifestacjami tego dzieła zawierającymi tylko „stare” dzieło, chyba że wpisy bibliograficzne dla każdego przejawu zawierają również numer ISTC starej pracy.

7.3 Pochodne

Do celów przypisania numeru ISTC do danego dzieła, pochodna tego dzieła (lub „dzieło zmodyfikowane”) określana jest jako praca stworzona w większości z elementów pochodzących z innego tekstu i która jest wystarczająco różna tak, że jej przejawy powinny zostać odróżnione od przejawów dzieła z którego pochodzi. Na przykład, numerowana edycja (np. "druga edycja") z oryginalnego dzieła powinny być uważana za pochodną.

W związku z tym, każda praca, która może być opisana za pomocą jednego z określeń z poniższej tabeli będzie uznana za pochodną i powinna otrzymać własny numer ISTC.

Wniosek rejestracyjny o wpis o wartości "02" w polu 'Pochodzenie' <Origination>, oznacza, że jest to pochodna tego dzieła, musi zawierać wartość w polu <DerivationType> (typ pochodnej). Różne rodzaje pochodnych, które mogą być zarejestrowane są przedstawione w poniższej tabeli:

RODZAJE DZIEŁ POCHODNYCH	
Wartość kodu Onix	Opis/Znaczenie
00	Niezidentyfikowane
01	Skrót
02	Opatrzono przypisami
03	Kompilacja
04	Krytyka
05	Fragment
06	Okrojone
07	Dodano materiał nietekstowy
08	Zrewidowane (włączając w to edycje numerowane)
09	Tłumaczenie
10	Adaptacja

Wpis ISTC dla dzieła pochodnego może również określać pracę źródłową, z której się wywodzi. Jest to pożądane ale nie obligatoryjne aby numer ISTC by używany do tego celu (w polu "<SourceISTC>" (<źródło ISTC>) tak, aby praca źródłowa była zidentyfikowana bardziej precyzyjnie, niż jedynie poprzez podanie tytułu dzieła źródłowego i (współ)autora. Uznaje się, że może to spowodować konieczność rejestracji również dzieła źródłowego. Ważne jest, aby zapewnić najlepszą możliwą informację o danym dziele, w celu utrzymania integralności bazy danych ISTC. Jeśli rejestrujący nie jest uprawniony do tego, aby zapewnić miarodajny wpis metadanych dla dzieła źródłowego powinien skontaktować się z lokalną Agencją Rejestracyjną ISTC w celu uzyskania porady. W wielu przypadkach Agencja Rejestracyjna ISTC będzie mogła zarejestrować dzieło źródłowe, tym samym przyjmując wspólną odpowiedzialność wraz z innymi agencjami ISTC i podmiotami rejestrującymi za dokładność i utrzymanie takich wpisów do czasu, aż miarodajny podmiot rejestrujący może wziąć tę odpowiedzialność na siebie.

Jeśli chodzi o dzieła, które zawierają części nie-tekstowe, metadane używane przez ISTC nie dopuszczają żadnych różnic, które byłyby rejestrowane w opisie tych fragmentów, więc odmiany stosowane wyłącznie do nietekstowych części dzieła (np. zmienionych

ilustracji) mogą nie być rozróżnialne przy użyciu innego ISTC, chyba że pociąga to za sobą zmianę autora, z wyjątkiem określenia, że dane dzieło zawiera „materiał tekstowy, który został dodany lub zmieniony”.

Rzeczywiste korzyści płynące z faktu przypisywania ISTC są zauważalne, gdy jest on stosowany w przypadkach, odnoszących go do danej manifestacji lub praw związanych z tą manifestacją. Należy zauważyć, że w niektórych przypadkach, przypisywanie niepowtarzalnych numerów ISTC do poszczególnych wariantów (tj. „pochodnych”) danego dzieła może spowodować iż nie będą one powiązane, gdy w pewnym konkretnym zastosowaniu požądane aby taka sytuacja miała miejsce. Na przykład, zmienione lub poprawione wydanie danego dzieła, przez tych samych autorów (a więc o tych samych prawach do dzieła), może się różnić od poprzedniej wersji w tak niewielkim stopniu, że byłoby to niezauważalne. W tym przypadku, może zostać podjęta decyzja przez rejestrującego, aby nie stosować nowego numeru ISTC do nowszej wersji utworu.

7.4 Rejestrowanie oryginalnych dzieł w celu rejestracji pochodnych

Może zaistnieć konieczność rejestracji pochodnych utworu pierwotnego (co będzie wymagało wpisania wartości w polu "<SourceISTC>" <źródło ISTC> w każdym osobnym wpisie dzieła zmodyfikowanego), więc jeszcze raz powtórzmy, że bardziej korzystne dla Agencji rejestracyjnej ISTC jest uprzedzenie tego wymogu przez wpisanie w procesie rejestracji dzieła jako „niepodlegającego prawom autorskim”

8 Ogólne informacje na temat procesu rejestracyjnego

8.1 Wnioski o zarejestrowanie utworu

Utwory mogą być rejestrowane jedynie za pośrednictwem uprawnionej Agencji Rejestracyjnej, z których każda ma możliwość obsługi wniosków za pośrednictwem programu ONIX for ISTC Registraration Messages. Dodatkowo, niektóre z Agencji mogą oferować inne sposoby przyjmowania wniosków i towarzyszących im metadanych lub nawet redagować metadane w imieniu rejestrującego. Rejestrujący powinien skontaktować się z wybraną Sgencją po to, aby dokładnie dowiedzieć się jakie oferuje usługi i jak z nich skorzystać.

8.2 Rejestracja utworów zanim zostaną one ukończone czy opublikowane

Międzynarodowa Agencja ISTC zaleca, aby wydawcy lub pełnomocnicy autora rejestrowali utwory w bazie ISTC zanim prawa autorskie do publikacji zostaną sprzedane, po to, aby dostarczyć każdemu wydawcy otrzymującemu prawa do publikacji utworu numer ISTC wraz z kontraktem. To pozwala na używanie przez wielu wydawców jednego numeru ISTC w rejestrach produktu, mimo, że początkowo nie wiedzą oni pod jakimi tytułami ukaże się utwór.

Proces wydawniczy i zarządzanie cyklami praw autorskich/tantem często wymagają wewnętrznego sposobu identyfikacji utworu, jeśli tytuł, temat, autorzy nie zostali do końca określani. Mimo to, najlepiej jeśli rejestracja w systemie ISTC następuje po ustaleniu danych dotyczących utworu. Międzynarodowa Agencja ISTC zdaje sobie sprawę, że wydawcy będą potrzebować ISTC na wczesnym etapie zarządzania prawami autorskimi/tantemami i na początku procesu publikacyjnego, w celu przeprowadzenia go w sposób wiarygodny i wprowadzenia go do każdego wpisu przejawu utworu,

zarządzanego przez system będący w posiadaniu wydawcy. Istnieje jednak możliwość dokonania wpisu utworu do systemu, co jest równoznaczne z otrzymaniem ISTC, przy użyciu sformułowania „utwór nieukończony” („work in progress”) w polu przeznaczonym dla tytułu a nawet autora. Wydawcy, którzy zdecydują się skorzystać z tej opcji są zobowiązani do najszybszego, jak to możliwe uzupełnienia informacji znajdujących się w bazie danych, po to, by można było je porównać w przyszłości z innymi wnioskami rejestracyjnymi. Należy podkreślić, że STRS będzie porównywał wszystkie wnioski dotyczące wprowadzenia zmian w rejestrze ISTC celem zagwarantowania, że są one niepowtarzalne. Międzynarodowa Agencja ISTC radzi rejestrującym wnioskowanie o nadanie ISTC na bardzo wczesnym etapie procesu wydawniczego i cykli zarządzania prawem autorskim/tantemami.

8.3 Tekst stosowany w audiobookach

Wnioski o nadanie ISTC zawierające rejestr danych, który jest stworzony na bazie ISBNu/rejestru produktów dla audiobooków NIE powinien zawierać nazw czytników, jako że ta kwestia nie ma wpływu na samo dzieło. To podejście umożliwia zastosowanie tego samego numeru ISTC zarówno dla książki wydrukowanej, jak i jakiegokolwiek nagrania, które jest dokładnym odzwierciedleniem czytanego tekstu utworu.

Jeśli jest tak, że audiobook jest oparty na zmienionej wersji utworu tekstowego (stworzonego jedynie na potrzeby audiobooka) to powinien zostać zarejestrowany oddzielnie, jako derywat utworu.

9 Jak system porównuje rekordy

Poniższa część wyjaśnia jak STRS porównuje wpisy wniosków rejestracyjnych istniejącymi wpisami w bazie danych w celu określenia czy można nadać nowy numer ISTC. Informacje te są przeznaczone głównie dla Agencji Rejestracyjnych ale mogą być również przydatne dla rejestrujących, którzy będą mieli problem z tym, aby STRS odczytał ich wnioski rejestracyjne jako reprezentujące niepowtarzalne utwory. Odnośniki do wartości danych rozpoczynające się od znacznika „<” i zamknięte znacznikiem „>” używają nazw elementów określonych w Schemacie wiadomości rejestracyjnych „ONIX dla ISTC”.

9.1 Rejestr elementów rozróżniających

Aby wpis do bazy danych wniosków rejestracyjnych był uznany za niepowtarzalny a przez to mógł otrzymać swój własny numer ISTC w formie odpowiedzi od systemu <ISTCRequestStatus>=“02”, wystarczy, że jeden tylko element z poniższej listy będzie się różnił od innych na pozór identycznych wpisów:

<ISTCWorkType> Typ utworu ISTC

<Origination> Pochodzenie

<DerivationType> Typ derywacji (czy utwór jest oryginalny czy jest pochodną)

<TitleText> suffixed by <Subtitle> Tytuł tekstu z dodanym Podtytułem

<EditionNumber> Numer wydania

<PersonName> Autor

<CorporateName> Nazwa wydawcy/osoby prawnej

<Anonymous> Anonimowe

<LanguageOfText> język tekstu

Możliwe jest także rozróżnienie wpisu przy użyciu różnej wartości w polu <EditionStatement> oświadczenie wydawnicze ale tylko wówczas, gdy <ISTCRequestStatus>="04" i <QueryExistingISTC> zawierają identyfikator innego pozornie identycznego wpisu (rekordu).

Jeśli wpis wniosku rejestracyjnego okaże się taki sam, jak inny wpis istniejący już w bazie, z *wyjątkiem* sytuacji gdy jeden z wpisów posiada dodatkowe wartości wpisane dla <Title> (tytuł), <Contributor> (autor), <LanguageOfText> (język tekstu), <DerivationType> (utwór oryginalny czy pochodna) lub <ISTCWorkType> (typ utworu ISTC), to rezultatem będzie odpowiedź „zwrócono do weryfikacji” z <ISTCRequestStatus>="03”

9.2 Wymagania dla „exact match” (idealnego dopasowania)

Wpis wniosku rejestracyjnego jest określany jako „idealne dopasowanie” dla istniejącego rejestru utworów jeśli wszystkie tytuły i autorzy dokładnie się zgadzają. (ale por. Porównywanie wartości „free-text”) oraz języki tekstów, typy utworów, pochodzenie, typy derywacji i numery wydań są identyczne. *Inne wartości nie są brane pod uwagę w procesie porównywania.*

Rezultat „idealnego dopasowania” skutkuje otrzymaniem odpowiedzi zawierającej ISTC (w formie element <ISTC>), który jest już przypisany do tego tekstu, z <ISTCRequestStatus>="06” wskazującym na to, że utwór został już wcześniej zarejestrowany.

9.3 Porównywanie wartości free-text

Części, które zawierają free-text i są używane w automatycznym porównywaniu wpisów, mianowicie <TitleText>, <Subtitle> <PersonName> i <CorporateName> są „przetwarzane” zanim zostaną porównane. To pociąga za sobą usunięcie wszystkich tzw. „stopujących słów” (które są ignorowane, ponieważ nie wnoszą wiele do komunikatu, np. spójniki, partykuły, łączniki, wyrazy gramatyczne itp.), przekształcenie wszystkich słów do formy zapisu z użyciem wyłącznie małych liter, zastąpienie wszelkich znaczników diakrytycznych (unikalnych dla danego języka, np. w j.polskim: ą, ę, ć, ł, itp.) ich podstawową literą, czyli za ł=l, ą=a, ę=e, ź=z, itd oraz zastąpienie szeregu wyrazów bliskoznacznych ich podstawowym ustandaryzowanym odpowiednikiem. Takie przetworzenie czyni możliwym zrównanie wariantów tego samego tytułu lub nazwiska, np. „Tysiąc Dziewięćset Osiemdziesiąty Czwarty” zosatnie połączony z „1984”. Spis tak zwanych wyrazów stopujących (lub nie wnoszących nic do treści) używanych przez system może zostać auaktualniona po złożeniu formalnej prośby ze strony Międzynarodowej Agencji Rejestracyjnej ISTC. Słownik wyrazów bliskoznacznych (tezaurus) może również przechowywać pseudonimy poszczególnych autorów ale nie jest automatycznie utrzymywany w zgodzie z wszelkimi plikami zewnętrznymi kartoteki autorytatywnej („authority files”)

Poza tym, co zostało dodane do systemu słownika wyrazów bliskoznacznych (tezaurusa), nie ma sensu wykonywać „semantycznych porównań”, czyli jeśli to samo słowo lub nazwa pojawia się w dwóch wpisach, ale w różnych językach lub zapisach języka (alfabetach), system będzie je traktować jako „te same”, pod warunkiem, że istnieje odpowiedni wpis do tezaurusa.

Oprócz dokładnego porównania pola free-text, system STRS stosuje tzw. „przybliżone” dopasowania (z ang. fuzzy matching) jak to ma miejsce w większości wyszukiwarek.

„Przybliżone” dopasowanie wartości tytułu i autora pojawia się po tym, jak zostały one wcześniej „przetworzone” (patrz wyjaśnienia powyżej); wymaga to pewnej ilości słów oddzielonych pustym znakiem (z ang. tokens) w każdym elemencie, aby nie różniące się o więcej niż jedno słowo a system ignoruje nieznaczne różnice pomiędzy słowami, np. „count” i „court” lub „man” i „men”, będą uważane dopasowania przybliżone. STRS porównuje formy pisemne pól tekstowych na wnioskach rejestracyjnych z formą pisemną każdego pola tekstowego we wpisach utworów dostępnych już w jego bazie danych. Wpisy z wartościami określającymi tytuły lub nazwiska autorów, które są wymawiane w podobny sposób jak zapisywane, ale które zostały wpisane przy użyciu innej metody zapisu (innych alfabetów), nie będą zazwyczaj dopasowywane, z wyjątkiem szczególnych przypadków, takich jak słynni autorzy, którzy zostali dodani do wewnętrznego systemu tezaurusu (jak plik autorytatywny z nazwiskami). W przeciwieństwie do tego, np. chińskie słowo zarejestrowane za pomocą piktogramu nie zostanie zazwyczaj dopasowane ze słowem napisanym w alfabecie łacińskim, nawet jeśli są wymawiane tak samo, chyba że, jak już wspomniano, obie formy zostały dodane do wewnętrznego systemu tezaurusu.

9.4 Odpowiedzi systemu STRS do poprawnych wniosków

System rejestracji ISTC reaguje na prawidłowo sformułowane wnioski rejestracyjne na jeden z trzech sposobów:

1. **Brak dopasowania** (No match) - jeśli nie ma dopasowania, nowy numer ISTC jest przydzielany i wpis zostanie dodany do bazy danych; dostajemy odpowiedź zwrotną, zawierającą nowy numer ISTC w formie <ISTCRequestStatus> = "02", wskazującą, że wniosek rejestracyjny został „zaakceptowany”.
2. **Przybliżone dopasowanie** (fuzzy match) (zwrócone do ponownej weryfikacji) - występuje, gdy wszystkie tytuły i nazwiska autorów są dopasowane (dokładnie lub w „przybliżeniu”) oraz języki tekstu, rodzaje utworów, rodzaje źródeł i pochodnych oraz numery wydań wszystkie razem są dopasowane ale istnieje więcej przypadków tytułu, autora, rodzaju utworu, numeru wydania i/lub języków we wniosku rejestracyjnym niż w istniejącym wpisie. Zostaje zwrócona odpowiedź systemu w postaci <ISTCRequestStatus> = "03" wraz z polem <QueryExistingISTC> wypełnionym każdym przybliżonym zidentyfikowanym dopasowaniem, co oznacza, że rejestrujący musi sprawdzić (za pomocą <ISTCRequestStatus> = "04"), czy nie istnieje rzeczywisty wpis zarejestrowany już w bazie danych ale dla innego utworu.
3. **Dokładne dopasowanie** (utwór został już zarejestrowany) - jeżeli system znalazł dokładne dopasowanie w bazie danych, dostajemy odpowiedź systemu na wpis w postaci <ISTCRequestStatus> = "06" wskazującą, że utwór zgodny z opisem we wniosku rejestracyjnym okazał się być już wcześniej zarejestrowany.

9.5 Odpowiedzi systemu STRS na nieprawidłowe wnioski

System rejestracji ISTC reaguje na nieprawidłowo utworzone wnioski rejestracyjne za pomocą wyrażenia <ISTCRequestStatus> = "05", co oznacza, że nie może przetworzyć żądania, ponieważ wpis jest nieprawidłowy lub niekompletny.

10 Często zadawane pytania

10.1 Jak szczegółowy powinien być wpis zawierający metadane w systemie ISTC?

Na przykład, czy istotne jest wymienienie 20 współautorów danej publikacji? Baza danych ISTC obsługiwana przez system STRS jest zaprojektowana jedynie po to, by odróżnić jedne utwory od innych. Jej celem nie jest stworzenie szczegółowego magazynu danych o każdym tekście. Niemniej jednak, bardzo pożądanym jest dostarczenie szczegółowych danych dotyczących utworu, ponieważ umożliwiają one jak najlepsze odróżnienie go od innych tekstów, co nie jest oczywiście ścisłym wymogiem w każdym przypadku. Jeśli utwór taki, jak np. encyklopedia może zostać odróżniony od wcześniejszych edycji dzięki numerowi wydania, nie ma potrzeby wymieniania licznych współautorów.

10.2 Jak należy opisać utwór zawierający tekst w więcej niż w jednym języku?

Nie ma rozróżnienia pomiędzy pierwszorzędnym i drugorzędnym językiem utworu. Każdy język użyty w tekście musi zostać określony jako „język tekstu” w systemie STRS, z wyjątkiem gdy ilość tekstu w innym języku jest minimalna, np. użycie łacińskiej frazy w całym utworze nie powoduje konieczności użycia również w rekordzie ISTC języka łacińskiego w polu „język tekstu”, chyba, że byłby to jedyny sposób na odróżnienie tego utworu od tekstu z identycznym zestawem metadanych.

10.3 Co się dzieje, w przypadku gdy gotowy utwór został zarejestrowany w systemie ISTC ale nie został wydany?

Możliwe jest oznaczenie wpisu ISTC jako anulowanego, należy skontaktować się w tym celu z Agencją Rejestrującą albo poprzez wprowadzenie zmian w rekordzie ONIX dla ISTC. W tym celu należy wprowadzić frazę <ISTCRecordType> kod „04”.

10.4 Czy mapom i atlasom można nadać numer ISTC?

W przeciwieństwie do innych utworów zawierających obrazy czy ilustracje, mapy i nawet w szerszym kontekście, atlasy zawierające tekst w formie podpisów i innych komentarzy wymagających wkładu intelektualnego lub artystycznego podlegają nadawaniu numerów ISTC.

10.5 Czy ilustrowane wersje utworów muszą być rejestrowane osobno od tych nie ilustrowanych (a nawet inaczej ilustrowanych)?

Jeśli tekst odwołuje się do ilustracji, odpowiedź brzmi – tak. Jednak jeśli w tekście brak jest bezpośrednich odwołań do ilustracji, rekomendowana odpowiedź brzmi- nie. Wyjątek w drugim przypadku stanowi sytuacja, gdy z powodów praktycznych niezbędne jest odróżnienie utworów, ze względu na ilustracje, jakie zawierają (zakładając, że tekst w każdym przypadku jest identyczny). Wówczas odrębny numer ISTC może być przypisany wersji nie zawierającej ilustracji i wersji ilustrowanej, jako że przyjmuje się wersję ilustrowaną jako późniejszą.

10.6 Czy można się ubiegać o nadanie numeru ISTC dla każdej wydanej wersji tekstu?

Baza ISTC nie służy do przechowywania informacji o wersjach danego tekstu, jest to raczej zadaniem bibliograficznych baz danych, które są w stanie powiązać tekst z jego wydaniem (manifestacją), mając przypisane numery ISTC do każdego wpisu bibliograficznego. Wobec tego, najlepiej ubiegać się o numer ISTC w chwili gdy chcemy zidentyfikować nowy utwór. Niemniej jednak, rejestrujący powinni ustalić z lokalną Agencją Rejestrującą możliwość dokonania rejestracji tekstu w oparciu o każdą z możliwych manifestacji, którą zdefiniują, gdyż jest to wiarygodna procedura zapewniająca, że każda manifestacja otrzyma numer ISTC przyporządkowany do swoich metadanych.

10.7 Czy tekst bazujący na innym utworze może zostać zarejestrowany wcześniej niż utwór, na podstawie którego został stworzony?

Po to, by stworzyć jak najlepszy zestaw metadanych, najlepiej byłoby rejestrować utwory pochodne *po* zarejestrowaniu oryginalnego tekstu, na którym bazują. Dzięki temu metadane utworu pochodnego mogą zidentyfikować pierwotny utwór za pomocą odpowiedniego numeru ISTC. Z wielu powodów taka kolejność nie zawsze jest możliwa, dlatego też system wciąż pozwala na rejestrowanie utworów pochodnych bez podawania ISTC utworu, na którym bazuje pochodny tekst. W takim przypadku rejestrujący powinien zawrzeć najwięcej informacji o oryginalnym tekście, jak to możliwe we wniosku rejestracyjnym dotyczącym utworu pochodnego.

10.8 Chcę zarejestrować utwór bazujący na innym ale nie znam ISTC oryginalnego utworu.

Internetowa wyszukiwarka umożliwiająca każdemu wyszukanie istniejących rekordów jest dostępna na stronie internetowej Międzynarodowej Agencji ISTC. Jeśli nie można odnaleźć numeru ISTC oryginalnego utworu, można go zarejestrować osobiście lub zarejestrować utwór pochodny bez podania numeru ISTC utworu oryginalnego. W drugim przypadku należy podać tytuł i autora utworu źródłowego.

10.9 Rekord ISTC jest błędny lub niepełny – co można zrobić w takim przypadku?

Każdy nowy wniosek rejestracyjny jest sprawdzany w odniesieniu do całej bazy istniejących wpisów, dlatego ważne jest, żeby każdy wpis był jak najbardziej wiarygodny i dokładny, wobec czego wnioski korygujące wpisy są mile widziane. Jeśli istnieje podejrzenie, że jakieś informacje są niepoprawne lub niekompletne w istniejącym wpisie ISTC wprowadzonym przez rejestrującego, osoba ta może wysłać za pośrednictwem Agencji Rejestrującej wniosek o uzupełnienie czy też skorygowanie danych. Jeśli ktoś inny chciałby poprawić wprowadzone dane, powinien również skontaktować się z lokalną Agencją ISTC, jednak Agencja musi w takim przypadku skontaktować się z osobą, która rejestrowała tekst po to, aby skonsultować z nią zmiany.

10.10 Czy można zarejestrować antologię, kolekcję lub serię niezależnie od pojedynczych utworów w niej zawartych?

W większości przypadków rejestrujący będzie miał jasną sytuację jeśli chodzi o to czy antologia została stworzona w wyniku zebrania określonej ilości oryginalnych tekstów, czy pojedyncze teksty zostały wybrane z całej antologii (wówczas gdy antologia stanowi jednostkowy utwór). Decyzja czy antologia jako całość jest oryginalnym (pierwotnym) utworem lub czy każda z jej części składowych jest oryginalnym utworem będzie zależeć od tego jak zaprojektowano i wydano taką antologię. Mówiąc prosto, za oryginalne uznaje się dzieło, które pojawiło się jako pierwsze.

W rzadkich przypadkach, pojedyncze zarejestrowanie i nadanie numerów ISTC antologiom/kolekcjom (kiedy wszystkie utwory są oryginalne) niezależnie od ich części składowych jest możliwe, jeśli utwór jest znany zarówno jako kolekcja i poszczególne tomy, np. „Król z żelaza” Maurice’a Druon’a jest pierwszym tomem cyklu historycznego „Królów przeklętych”. W tym przypadku zarówno cykl, jak i poszczególne utwory są traktowane jako utwory oryginalne a nie jako utwory, z których jeden powstał na bazie drugiego. W ten sposób, jedną z metod, która zapewni że wydanie (manifestacja) kolekcji lub pojedynczego tomu znajdzie się w wyszukiwarce bibliograficznej jest zarejestrowanie i uzyskanie ISTC zarówno dla kolekcji jak i każdej części, ponieważ wszystkie stanowią utwory oryginalne, a następnie wprowadzenie wszystkich numerów ISTC do wpisów w bazie danych dla każdego utworu, który je zawiera. Wadą takiego rozwiązania jest to, że baza ISTC nie zawiera żadnych odnośników (źródłowych wartości ISTC) do żadnego z wpisów ISTC dla tych utworów, dlatego jedynym sposobem, żeby zorientować się, że są one powiązane będzie użycie ich wpisu metadanych, tak jak zostało to opisane.

10.11 Czy trzeba nadawać odrębne numery ISTC jeśli części utworu są publikowane oddzielnie?

Na przykład, jeśli pojedynczy utwór jest dostępny w formie części, które wchodzi w jego skład (jako rozdziały wydane jako odrębne książki), to czy można użyć tego samego ISTC, który został nadany całemu utworowi we wpisach określających jego poszczególne rozdziały, czy każdy rozdział będzie uważany za pochodną oryginalnego tekstu i będzie mu przypisany odrębny ISTC? (to zagadnienie różni się od powyższego, dotyczącego kolekcji, ponieważ pojedyncze części czy rozdziały wchodzące w skład pojedynczego tekstu mogą być stworzone, napisane i opublikowane w tym samym czasie).

W tym przypadku powinno się rejestrować każdy rozdział lub część osobno, nadając mu unikalny numer ISTC, ponieważ zostały „wyjęte” z tego samego utworu. W rejestrze metadanych produktu, jakim jest ONIX dla Książek, odpowiedni numer ISTC powinien być przyporządkowany do rejestru produktu przedstawiając go jako przejaw pochodnej(derywacji). Cały tekst powinien również mieć nadany swój numer ISTC, który powinien być wprowadzony do rejestru produktu poszczególnych części lub rozdziałów, w części składowej dotyczącej powiązanego produktu, z którego został „zaczepnięty”.

10.12 Czy można zarejestrować utwór gdy brakuje kluczowych metadanych?

Na przykład, czy można zarejestrować antologię utworów poetyckich, jeśli brakuje informacji co do natury kompilacji (np. brak autora antologii), które mogłyby odróżnić ją od innych antologii tego samego poety?

System ISTC nie pozwoli na duplikowanie zapisanych rejestrów meta danych, wobec czego, teoretycznie, każdy rejestr ISTC jest unikalny i przez to ma charakter rozróżniający. Niemniej jednak rejestrujący muszą unikać tworzenia rejestrów ISTC, które pomimo bycia unikalnymi, nie odwołują się jednoznacznie do określonego utworu w realnym świecie.

10.13 Czy pojedynczy ISTC może zgrupować różne tłumaczenia?

Przekłady tego samego utworu mogą się różnić między sobą, nawet wówczas gdy są w tym samym języku i opierają się na tym samym oryginalnym tekście. Nawet jeśli teoretycznie możliwe jest, że dwa dosłowne tłumaczenia tego samego utworu mogą być identycznymi tekstami, jeśli tłumacze byli różni, wówczas identyczne teksty nadal muszą zostać rozróżnione indywidualnymi numerami ISTC. Niemniej jednak, może się zdarzyć, że użytkownik będzie chciał zgrupować różne tłumaczenia tego samego utworu i taka czynność jest możliwa do wykonania dzięki charakterystycznemu rejestrowi metadanych produktu, zawierający ISTC oryginalnego utworu, podobnie jak niepowtarzalny ISTC rzeczywistego tekstu zawartego w produkcie.

10.14 W jaki sposób różni wydawcy mogą używać tego samego numeru ISTC w przypadku, gdy nie wiedzą pod jakimi innymi tytułami opublikowano utwór?

Wydawcy, którzy nabywają niewyłączną licencję na wydawanie nowego utworu powinni poprosić agenta, który udziela im tej licencji o dostarczenie numeru ISTC jako części umowy (por. sekcja 8.2). W ten sposób, utwór może zostać zarejestrowany w oparciu o nieopublikowany lub roboczy tytuł, co nie stanowi przeszkody, gdyż licencjobiorcy otrzymają ISTC i nie będą musieli osobiście rejestrować utworu.

11 ISTC i inne identyfikatory

Standardy identyfikujące czy systemy wymienione poniżej zostały wymienione w tej części po to, by pokazać, że wiążą się one bezpośrednio ze standardem ISTC lub zasadniczo się od niego różnią.

11.1 ISAN i V-ISAN

ISO 15706 – system numeracji przeznaczony do identyfikacji utworów audiowizualnych, niezależnie od fizycznych obiektów, pod postacią których utwór jest rozpowszechniany. ISI 15706-2 to rozwinięcie tego standardu i określa V-ISAN (Identyfikator wersji), który identyfikuje określoną wersję utworu. Potencjalnie możliwe jest, że niektóre aplikacje będą wymagać użycia ISTC, żeby zidentyfikować scenariusz lub scenopis odpowiedni dla utworu audiowizualnego lub też oryginalny utwór tekstowy, na bazie którego powstała adaptacja utworu audiowizualnego.

11.2 ISBN

ISO 2108 – Międzynarodowy Znormalizowany Numer Książki jest międzynarodowym standardem identyfikującym publikacje monograficzne, mianowicie wydane książki, audiobooki, książki w postaci cyfrowej (na nośniku fizycznym jakim jest płyta CD lub pendrive), jak również książki cyfrowe, publikowane w sposób umożliwiający zapisanie ich w urządzeniu odtwarzającym lub na komputerze.

Poprzedzający ISTC system ISBN był używany w wielu sytuacjach (np. w systemach zarządzania prawem autorskim, cytatach naukowych) do identyfikowania *przykładu* określonego utworu tekstowego. W odróżnieniu od ISBN, ISTC może stanowić składową rejestr metadanych kryjących się za ISBNem, po to, żeby bardziej precyzyjnie

i skutecznie identyfikować konkretny utwór tekstowy niezależnie od jego poszczególnych przejawów (różnych wydań).

11.3 ISMN

ISO 10957 – Międzynarodowy Numer Muzyczny ISMN) to standard służący do identyfikacji wydanych nut i innych zapisów muzycznych, funkcjonuje on na tym samym poziomie abstrakcji co ISBN.

ISTC może służyć do identyfikacji elementu tekstowego utworu muzycznego, np. słów piosenek czy libretto (niezależnie od poszczególnych przejawów fizycznych), kiedy słowa piosenki są nierozłączną częścią kompozycji, łączna kompozycja muzyki i słów powinna zostać zidentyfikowana standardem ISWC (definicja poniżej). Jednakże, do zidentyfikowania słów, które widnieją w publikacji jako słowa piosenki i nie zawierają zapisu muzycznego, ISTC będzie odpowiednim identyfikatorem.

11.4 ISNI

Międzynarodowy Znormalizowany Identyfikator Nazwisk jest w chwili obecnej rozwijany jako projekt międzynarodowego standardu 27729. Dostarcza on wymagań identyfikacyjnych do powszechnej identyfikacji stron. Ze względu na ISTC, będzie zawierać numer (ISNI) przedstawiający „powszechne nazwisko” jakim jest pseudonim autora. Porównując z używanymi nazwiskami w naturalnym języku z tymi w ISNI, ten ostatni może być dalece bardziej wiarygodną metodą dla określenia czy dane dwa wnioski rejestracyjne ISTC zawierają tego samego autora czy nie.

11.5 ISRC

Międzynarodowy Standardowy Kod Nagrań (ISO 3901), służy do identyfikacji nagrań dźwiękowych. W zależności od kontekstu, mógłby prawdopodobnie funkcjonować jako alternatywa dla ISTC jako identyfikator zawartości dla audiobooków. Niemniej jednak, nie zaleca się stosowania go w takim celu, ponieważ ISRC jest przede wszystkim stworzony dla nagrań muzycznych i nie umożliwia grupowania różnych wydań czy formatów książek, co jest możliwe w przypadku ISTC, który pozwala na powiązanie licznych wydań i formatów tej samej książki.

11.6 ISSN

ISO 3297 – Międzynarodowy Znormalizowany Numer Wydawnictwa Ciągłego, niepowtarzalny identyfikator wydawnictw ciągłych tradycyjnych oraz elektronicznych.

11.7 ISWC

ISO 15707 – Międzynarodowy Znormalizowany Numer dla Utworów Muzycznych identyfikuje utwory muzyczne (kompozycje) niezależnie od rękopisu, wykonania czy nagrania wykonywanego utworu muzycznego. Każdy utwór, który posiada ISWC potrzebuje tylko ISTC jeśli zaistnieje potrzeba identyfikacji słów niezależnie od zapisu muzycznego.

11.8 DOI

Cyfrowy Identyfikator Dokumentu Elektronicznego – identyfikator dokumentu elektronicznego, który w odróżnieniu od identyfikatorów URL nie zależy od fizycznej

lokalizacji dokumentu lecz jest do niego na stałe przypisany. *Cyfrowy identyfikator dla dowolnego przedmiotu własności intelektualnej, którego zadaniem jest stałe identyfikowanie dowolnych obiektów własności intelektualnej w sieciach cyfrowych w powiązaniu z aktualnymi danymi na jego temat (R.R. Bowker, USA).* Obecnie podlega on procesowi standaryzacji ISO i jest zarządzany przez DOI Foundation (www.doi.org).